

та в гр. Солун фабрика за шаяци и кашмирени платове. След установяване на младотурския режим в Турция през 1908 г. сливенските фабрики намаляват износа си. Само за първите девет месеца на същата година той спада с 14-15 % в сравнение с 1907 г. За да ограничат загубите от намаления износ, по време на общата стачка на текстилните работници през есента на 1908 г., сливенските фабриканти обявяват локаут. Въпреки възникналите трудности в износа, сливенското производство запазва водещо място и след въвеждането на вносни мита в Турция. През 1910 г. само за цариградския пазар сливенските фабрики изнасят тесни шаяци около 500 000 аршина на стойност 25 000 лири, широки шаяци около 4 000 аршина и аби 1 200 топа на стойност 1 000 лири / "Български търговски вестник" 1896, бр. 64, 2/.

По качество сливенските платове не отстъпват на европейските. Това отбелязва и Константин Иречек в "Пътувания по България" за цветните сукна на Индустиално дружество "България" : "Мострите, които ми показаха , се равняват на всяка западна работа" /Иречек 1899, 708/. Това потвърждава и участието на сливенските фабрики в промишлените изложения. На Първото търговско промишлено изложение и земеделско-промишлен събор за страната, проведено в гр. Пловдив от 15. 08. 1892 г. до 01. 11. 1892 г., в Сливенския павилион производителите показват разнообразни платове, постелки и килимчета. На видно място са експонирани съвършено изработените платове от фабриката на "Саръиванов, Кювлиев и Попович". Тези платове получават най-високата награда на изложението - почетен диплом. Със същата награда е удостоена и продукцията на Индустиално дружество "България". Златен медал получават разнообразните шаяци, произведени във фабриките "Калов, Атанасов и Сие" и "Недев - Саръиванов" и фасонираните платове от фабриката на Иван Задгорски. Сребърен медал получават разноцветните шаяци от фабриките "Чинтулов и Сие", "Стефанов - Белчев" и "Гяуров и братя Серткостови". През 1893 г. продукцията на Иван Задгорски участва в Чикагското всемирно изложение, а през 1894 г. в Анверс - Белгия, където получава медали и грамоти. /Георгиева 1992, 85/. През следващата 1895 г. на Анверското всемирно изложение сребърен медал получават платовете на Стефан Стефанов и бронзови медали продуктите на Христо Бушев и Иван Задгорски.

В началото на ХХ в. сливенските фабрики продължават да показват най-доброто от производството си на Пловдивското и на някои международни изложения. На изложението в Сен-Луи през 1904 г. участва фабрика "Бояджиев - Гигов",